

שלום רב,

ברצוננו לברך אותך על כניסתך לתפקיד שר הביטחון, ולאחל לך, ולכל עם ישראל, הצלחה בתפקידך החשוב.

אנו הורים לחיילים במחלקה מ"נצח יהודה" ששמונה מהם עצורים 23 יום. הם מואשמים בתקיפה בצוותא ובשימוש בנשק באופן בלתי חוקי, מול אזרחים בדואים בתחנת דלק דבירה.

לפני כשבועיים פנינו לרמטכ"ל במכתב המצ"ב, ולצערנו עדיין לא נענינו. כשר הביטחון אנו רוצים לשתף אותך בשתי סוגיות עקרוניות המשפיעות לדעתנו על כל רוח הלחימה של צה"ל, במסגרת התייחסות הצבא לילדינו. אנו סבורים שחובתך כשר ביטחון להתייחס לסוגיות אלו, ולדרוש מהרמטכ"ל אמירה ברורה לגביהן.

בריחה או חתירה למגע?

בחקירה, שואל חוקר במצ"ח את אחד מילדינו, ואנו מצטטים: "אם אזרח אומר לך בוא אני אדקור אותך בלב, למה אתה הולך לקראתו? למה אתה לא בורח ממנו?"

לדעתנו מדובר בשאלה המעידה על תפיסת עולם המנוגדת לרוח הלחימה של צה"ל. אפשר לדבר גבוהה על חתירה למגע ועל אחריות, אבל אם בסופו של דבר השורה התחתונה בחדר החקירות היא "למה לא ברחת?", אז מי שקובע לאן נושבת הרוח הוא לא הרמטכ"ל - אלא הפצ"ר באמצעות חוקריו.

ערבות הדדית או תקיפה בצוותא?

אין חולק כי החיילים ירדו מהמיניבוס, קנו מזון בתחנה, וחזרו לרכב בתום ההפסקה שהייתה להם בלי שפגעו באיש. רק לאחר שפרצה תגרה בין 3 חיילים שהיו האחרונים לעלות לרכב לבין הבדואים, ירדו שאר החיילים מהמיניבוס כדי להגן על חבריהם. על עצם הירידה והנוכחות במקום, מואשמים חלק מהחיילים באשמת "תקיפה בצוותא", אף שהם לא הרימו יד על איש.

אנו סבורים כי חיילים אלו נהגו בהתאם לערכי צה"ל, ובמסגרת הערבות הדדית נחלצו לעזרת חבריהם. נוכחותם למעשה מנעה התפרצות אלימה יותר של הבדואים.

האשמת שווא זו, היא פגיעה חמורה בערך החברות והערבות הדדית. היא למעשה משדרת לכל חייל ומפקד, שכאשר יש אירוע עליו להקטין ראש, ולא להתערב ולסייע לחבריו מחשש שיואשם. האם גם בעניין זה, מי שקובע בסופו של דבר כיצד ינהגו החיילים והמפקדים הוא הפצ"ר, ולא הרמטכ"ל?

לא יעלה על הדעת, שכל פעם שחיילים נקראים לעזור לחבריהם המותקפים, הם יחששו לעשות זאת מחשש שיואשמו ב"תקיפה בצוותא"!

איננו מצפים שתכנס לפרטי החקירה, ותברר מדוע רק החיילים נעצרו ונחקרו באזהרה, ואילו הבדואים גם לאחר שהוכח ששיקרו לפחות בחלק מעדותם, לא נחקרו תחת אזהרה(!). יש לנו עוד סימני שאלה רבים, אך אותם נברר בבית הדין.

כהורים שמסרו את בניהם לידי מפקדי צה"ל, ושילדיהם לקחו על עצמם להגן על מדינת ישראל גם במחיר חייהם חס וחלילה, אנו מצפים לדעת שערכים בסיסיים אלו אינם סיסמה נבובה, אלא אמת שבאה לידי ביטוי גם במציאות בשטח, בחדרי החקירות של מצ"ח.

אנו יודעים שהמערכת הצבאית עסוקה בימים אלו, אך בלי ערכים של חתירה למגע ונכונות לקחת אחריות מתוך חברות וערבות הדדית, צה"ל מאבד את חוסנו המוסרי ואת רוח הלחימה שלו - וזו סכנה קיומית.

מצפים לתשובתך ולתשובת הרמטכ"ל,

בברכה,

רן ולימור טובול

מיה אטיאס

גבריאל וניצה עוזרי

ניסן ורבקה לברון

דורון ואורית אשוואל

צדוק צבי שוחט

מיכאל ומלכי פואה